

عنوان مقاله:

اثر دور آبیاری و تراکم بر عملکرد و اجزای عملکرد ماش در شرایط آب و هوایی دزفول

محل انتشار:

همایش ملی بهره برداری بهینه از منابع آب (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علیرضا تمینی - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول

سیدعطاالله سیادت - استاد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول

حسن نوریانی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

مرتضی ولی زاده قلعه نوی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر دور آبیاری و تراکم بوته روی عملکرد و اجزای عملکرد ماش آزمایشی به صورت طرح کرت های یک بارخرد شده در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار در سال 1390، در منطقه دزفول اجرا گردید. فاکتور اصلی شامل دور آبیاری در چهار سطح I(1)، I(2)، I(3) و I(4) (به ترتیب آبیاری پس از 60، 80، 100 و 120 میلیمتر تبخیر از تشتک تبخیر کلاس A) و تراکم به عنوان فاکتور فرعی در سه سطح D(1)، D(2) و D(3) (به ترتیب 5، 10 و 15 سانتیمتر فاصله دو بوته روی ردیف) در نظر گرفته شد. صفات مورد ارزیابی شامل تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف، وزن هزار دانه و عملکرد دانه بودند. نتایج این آزمایش نشان داد، افزایش میزان دور آبیاری باعث کاهش عملکرد و اجزای عملکرد (بجز وزن هزار دانه) گردید، به طوریکه در کمترین سطح تنش آبی بالاترین مقادیر مربوط به تعداد دانه در غلاف، تعداد غلاف در بوته و عملکرد دانه به دست آمد و کمترین مقادیر صفات ذکر شده در بیشترین سطوح دور آبیاری حاصل گردید. لذا چنین استنباط میگردد که گیاه ماش نسبت به دور آبیاری بسیار حساس بوده و به طور معنیداری در اثر افزایش دور آبیاری دچار افت عملکرد می گردد. از آنجا یکه همبستگی منفی و معنیداری بین وزن هزار دانه و اجزاء دیگر عملکرد نظیر تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه در غلاف وجود دارد، افزایش عملکرد از طریق وزن هزار دانه با محدودیت همراه می باشد.

کلمات کلیدی:

ماش، دور آبیاری، تراکم بوته، عملکرد و اجزای عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/547778>

